

AFGØRELSE

(Varmeforsyning)

energi
KLAGENÆVNET

Frederiksborggade 15

1360 København K

Tlf 33 95 57 85

Fax 33 95 57 99

Afgørelsens offentliggøres i anonymiseret form

www.ekn.dk

ekn@ekn.dk

KLAGE FRA	Grundejerforeningen Breeltegård, Hørsholm	over
AFGØRELSE FRA	Energitilsynet af 11. marts 2002	
OM	Takstomlægning hos Hørsholm Fjernvarme	

25. august 2003

J.nr.: 21-26

Eksp.nr.: 12395

DST

NÆVNETS	Nævnnsformand, cand.jur. Jørgen Nørgaard
SAMMEN-	Næstformand, professor, dr.polit. Chr. Hjorth-Andersen
SÆTNING	Direktør, cand.polyt. H. C. Mortensen
I SAGEN	Fhv. overingeniør, cand.polyt. Jørgen Klitgaard
	Direktør, cand.oecon. Niels Jørgen Ravn Sørensen

Sagen er indbragt for Energiklagenævnet ved brev af 8. april 2002 fra Grundejerforeningen Breeltegaard, v/ [...]. Der klages over Energitilsynets afgørelse af 11. marts 2002, hvorved tilsynet fandt at en takstomlægning hos Hørsholm Fjernvarme ikke var urimelig i medfør af varmforsyningsloven.

Energitilsynet har ved brev af 15. maj 2002 fremsendt en redegørelse til sagen. Redegørelsen har været forelagt klageren og I/S Nordforbrænding. Hørsholm Fjernvarme er efter det oplyste en selvstændig afdeling under I/S Nordforbrænding.

Den påklagede afgørelse

Fra Energitilsynets afgørelse af 11. marts 2002 citeres:

"De har ved skrivelse af 6. november 2001 klaget over et nyt afregningssystem for fjernvarme, som I/S Nordforbrænding med virkning pr. 1. januar 2002 indfører over for kunder tilsluttet hos I/S Nordforbrænding, afdeling Hørsholm Fjernvarme, herunder boligejere i grundejerforeningen Breeltegård, som De er medlem af.

[.....]

Energitilsynet finder, at selve det forhold, at De bliver ringere stillet som følge af takstomlægningen, ikke kan anses for urimeligt efter varmforsyningslovens § 21, stk. 4. Takstomlægningen indebærer, at ejendommenes m² areal erstatter ejendommenes

rumfang som grundlag for beregningen af fast afgift, at der indføres en årlig målerleje, og at der i den variable betaling indføres en betaling for forbrugt vandmængde.

Energitilsynet lægger vægt på, at takstomlægningen var varslet, og at Hørsholm Fjernvarme har indført en overgangsordning på 5 år for kunder, der måtte ramt af takstomlægningen med en stigning på mere end 10 % i varmeregningen.

[.....]

De mener, at det af I/S Nordforbrænding for afdeling Hørsholm Fjernvarme indførte afregningssystem ikke er rimeligt for beboere i nye huse eller i velisolerede huse. Deres klage er dels begrundet med, at eksempler på varmeregninger fra ejendomme knyttet til grundejerforeningen Breeltegård viser en fast afgift i størrelsesordenen 58-73 % af den samlede varmeregning, dels at det indførte afregningssystem ikke tager højde for investeringer i varmebesparende foranstaltninger og lignende miljøinvesteringer.

25. august 2003

J.nr.: 21-26

Eksp.nr.: 12395

DST

Side 2 af 10

De har til Deres skrivelse af 6. november 2001 vedlagt fire konkrete eksempler på varmeregninger. Der er tale om fire ejendomme med arealer på henholdsvis 141 m², 181 m², 173 m² og 120 m², og med årlige varmemeforbrug på henholdsvis 8, 4 MWh, 12,8 MWh, 6,3 MWh og 9,7 MWh.

Af redegørelsen fra I/S Nordforbrænding fremgår, at takstomlægningen er meddelt ved orienteringsmøder for kundekontaktgrupper i juli måned 2001, og at takstomlægningen er varslet ved direkte meddelelse pr. brev til alle kunder i september måned 2001. Det er oplyst, at alle kunder har modtaget en kortfattet beskrivelse af de nye tariffer, det nye takstblad, et regneeksempel og en beskrivelse/vejledning i hvordan kunderne kan optimere deres afkøling af fjernvarmevandet.

Det er oplyst, at kunder, som på grund af takstomlægningen får en stigning på mere end 10 % får tilbudt en overgangsordning, hvor der lægges loft over stigningen i deres varmeregning i de første 5 år.

Vedrørende grundlaget for beregning af varmeprisen i budgettet for år 2002 oplyser I/S Nordforbrænding, at 30 % af Hørsholm Fjernvarmes afgifter er henført til dækning af faste omkostninger, medens de resterende 70 % af afgifterne er henført til dækning af variable omkostninger.

Ifølge I/S Nordforbrænding skyldes takstomlægningen et ønske fra værket side om et mere tidssvarende tarifsystem. Dette indebærer ifølge det oplyste, at BBR-oplysninger om m²-areal erstatter rumfang som grundlag for beregning af fast afgift. Ved afregning af variable varmeafgifter indføres "flowafgift" i tilknytning til den eksisterende energimåling. Som noget nyt indføres en årlig målerleje.

I/S Nordforbrænding erkender, at takstomlægningen for ejendomme beliggende i Breeltegård-området medfører en stigning i den samlede varmeregning. I/S Nordforbrænding har for de fire konkrete ejendomme beregnet en stigning i den samlede varmeregning for hver ejendom på henholdsvis 22,3 %, 16, 9 %, 38,8 % og 15, 6 i forhold til år 2001.

[.....]

For de fire ejendomme ligger den faste afgift i % af den samlede varmeregning for hver ejendom før takstomlægningen på henholdsvis 41, 35, 52 og 37. Efter takstomlægningen udgør den faste afgift i % af den samlede varmeregning for hver ejendom henholdsvis 65, 60, 74 og 54.

For et modelhus med et areal på 130 m² og et årligt forbrug på 18,1 MWh har I/S Nordforbrænding beregnet en fast afgift i størrelsesordenen 43 % af den samlede varmeregning efter takstomlægningen, afhængig af den forbrugte vandmængde. Af beregningerne fremgår, at den faste afgift før takstomlægningen og med 2001 priser ville ligge på 25 % af den samlede varmeregning i dette modelhus.

Rådgiverfirmaet RAMBØLL bekræfter, at den samlede faste afgift med takstomlægningen udgør 30 % af provenuet fra alle Nordforbrændings fjernvarmekunder hos Hørsholm Fjernvarme. RAMBØLL oplyser, at denne andel er fremkommet som et kompromis, men at de faste omkostninger i form af omkostninger til forbrænding og til fjernvarmenettet udgør over 80 % af samtlige omkostninger.

Den gennemsnitlige boligenhed i Hørsholm Fjernvarme er oplyst til 99 m². Der er ifølge det oplyste registreret ca. 4.000 boligenheder, heraf 3.000 lejligheder med et gennemsnitligt areal på 89 m².

[.....]

Tidligere har Gas- og Varmeprisudvalget behandlet en lang række sager, hvor kunder har klaget over, at de blev stillet ringere på grund af en stedfunden takstomlægning, eksempelvis fra varmeværkets overgang fra m³-måling til energimåling. Udvalget havde

25. august 2003

J.nr.: 21-26

Eksp.nr.: 12395

DST

Side 3 af 10

fundet, at selve det forhold, at en forbruger blev ringere stillet som følge af en takstomlægning, ikke kunne anses for urimeligt efter varmforsyningslovens bestemmelser.

Det tidligere Monopolankenævn havde ved stadfæstelsen af en afgørelse fra Gas- og Varmeprisudvalget om takstomlægning bemærket, at det ikke var urimeligt efter varmforsyningsloven, at et varmeværk gennemførte den pågældende ændring af afregningsformen uden at yde kompensation til forbrugere, der havde investeret i energibesparende foranstaltninger.

Med hensyn til beregningsgrundlaget for den faste afgift – m² arealet - har Energiklagenævnet i en ankekendelse vedrørende opkrævning af en forbrugsuafhængig afgift på grundlag af forbrugsstedets etageareal blandt andet fundet, at set i lyset af de tidligere afgørelser fra Gas- og Varmeprisudvalget og Konkurrenceankenævnet - tidligere Monopolankenævnet - foreligger der en langvarig og fast administrativ praksis, hvorefter det ikke anses for urimeligt efter varmforsyningslovens § 21, stk. 5 (nu § 21, stk. 4) at anvende etagearealet i en bygning i grundlaget for fordelingen af varmelieferandørens faste omkostninger. I den konkrete sag sås der ikke at være omstændigheder, der begrundede en fravigelse af denne praksis, hvorfor den måtte lægges til grund for nævnets afgørelse.

Med hensyn til beregningsgrundlaget for den variable afgift anbefaler Danske Fjernvarmeværkers Forening måling af forbrugt varmemængde – MWh eller GJ – og måling af forbrugt vandmængde – m³ måling. Kombinationen af de to målemetoder ses i praksis.

Abonnementsbidrag i form af målerleje er møntet på at dække den del af værkets omkostninger, der er uafhængige af de tilsluttede anlægs størrelse.

[.....]

Fjernvarme skal afregnes hos køberne efter et så kostægte princip som muligt. Dette princip betyder, at varmeværkernes faste omkostninger så vidt muligt dækkes af indtægter fra faste afgifter. Tilsvarende at værkernes variable omkostninger dækkes af indtægterne fra forbrugsafregningen.

Tidligere har Gas- og Varmeprisudvalget meddelt varmeværkerne, at maksimalt 80 % af det enkelte værks samlede omkostninger skal dækkes af forbrugsafregningen. Den resterende del - de faste

25. august 2003

J.nr.: 21-26

Eksp.nr.: 12395

DST

Side 4 af 10

omkostninger - skal dækkes af en forbrugsuafhængig betaling. Udvalgets hidtidige accept af, at op til 20 % af omkostningerne til brændselskøb/varmekøb kan overføres til dækning gennem den faste afgift blev ikke ændret herved.

Gas- og Varmeprisudvalgets meddelelse indebærer, at minimum 20 % af værkets samlede omkostninger skal dækkes af en forbrugsuafhængig betaling med mindre det kan dokumenteres, at værkets faste omkostninger er mindre end 20 % af samtlige omkostninger.

Energitilsynet har på mødet den 27. februar 2002 tiltrådt det ovennævnte fordelingsprincip fortsatte anvendelse.

Princippet om kostæghed kan i tilfælde, hvor værkets faste omkostninger udgør en stor andel i de samlede omkostninger, medføre en uhensigtsmæssig tarifiering. Gas- og Varmeprisudvalgets meddelelse til værkerne om, at op til 80 % af værkets omkostninger dækkes af forbrugsafregningen skal sikre, at kunderne får de rigtige prissignaler om, hvad det koster at levere varmen.

Hørsholm Fjernvarmes fordeling af omkostningerne i tarifieringen for år 2002 med 30 % henført til den faste betaling og 70 % henført til den variable betaling medfører ifølge det oplyste, at den faste betaling udgør i størrelsesordenen 43 % af den samlede varmeregning for en ejendom på 130 m² og med et årsforbrug på 18,1 MWh. Andelen af den faste betaling i den samlede betaling er – ud over energiforbrug og størrelsen af ejendommens areal – afhængig af vandstrømningen i ejendommens varmeinstallation.

Den nævnte ejendom er en standardejendom, som blandt andet Danske Fjernvarmeværkers Forening har anvendt i en prisundersøgelse af varmepriserne i år 2001. Af prisundersøgelsen fremgår, at to tredjedele af værkerne i prisundersøgelsen har en fast afgift, der udgør mellem 20 og 35 % af varmeregningen, mens de resterende værker har faste afgifter, der ligger over 35 % af varmeregningen.

For Deres ejendom er oplyst et areal på 141 m² og et årligt varme-forbrug på 8,4 MWh hvilket særligt er medvirkende årsag til, at den faste afgift udgør en forholdsvis stor andel af Deres varmeregning.

[.....]”

25. august 2003

J.nr.: 21-26

Eksp.nr.: 12395

DST

Side 5 af 10

Klagen

I klagen af 8. april 2002 anfører Grundejerforeningen Breeltegaard bl.a. at foreningen består af moderne, velisolerede lavenergihuse, og at takstomlægningen samtidig med en markant stigning af varmeregningen indebærer at den faste afgift kommer til at udgøre mellem 54-74 % af varmeregningen og dermed den overvejende del.

Det er grundejerforeningens opfattelse at den nye fordeling mellem faste og variable omkostninger hos Hørsholm Fjernvarme er arbitrær og at tarifieringen ikke bør ændres så væsentligt, at dette medfører markante skadevirkninger for en betydelig gruppe kunder.

Foreningen peger i sin klage endvidere på at det af hensyn til den adfærdsregulerende virkning er hensigtsmæssigt, at prisen for energiforbruget sættes så højt som muligt, jfr. den anbefalede fordeling med op til 80 % variable omkostninger. Foreningen peger på at dette er i overensstemmelse med lov om fremme af besparelser i energiforbruget og at fjernvarmeforsyningsselskaberne skal medvirke til en gennemførelse af effektive energispareforanstaltninger, jfr. bekendtgørelse nr. 816 af 17. september 2001 om energispareaktiviteter i varmeforsyningsvirksomheder.

Grundejerforeningen Breeltegaard er af den opfattelse at tarifændringen vil medføre at tilskyndelsen til at maksimere de energibesparende foranstaltninger vil forsvinde både ved nybyggeri og ved efterisolering af den eksisterende boligmasse og at dette er i åbenlys modstrid med hensigterne i bl.a. ovennævnte lovgivning.

Det anføres afslutningsvis at Energiklagenævnet bør pålægge Nordforbrænding at ændre opkrævningsgrundlaget for fjernvarmen, således at fastafgiftandelen fastholdes på nuværende niveau (med en ny fast målerafgift som foreslået af Nordforbrænding og et restbeløb opkrævet som kvadratmeterafgift) og med en tilsvarende regulering af den variable afgift, hvoraf en femtedel opkræves som en kubikmeterafgift på den leverede vandmængde og den resterende del som afgift pr. leveret MWh. Det samlede budgetterede opkrævningsprovenu vil herved ifølge foreningen forblive uændret.

Energitilsynets redegørelse

Energitilsynet har i sin redegørelse af 15. maj 2002 bl.a. følgende bemærkninger til klagen fra Grundejerforeningen Breeltegaard:

"I/S Nordforbrænding er ifølge det oplyste i selskabets årsberetning for 2000 et fælleskommunalt interessentskab. Selskabets formål er blandt andet at planlægge, etablere og drive anlæg til behandling eller deponering af fast affald fra interessentskabets

25. august 2003

J.nr.: 21-26

Eksp.nr.: 12395

DST

Side 6 af 10

opland, og at købe eller fremstille varme til dækning af behovet hos Hørsholm og Karlebo Kommuner's Fjernvarmeforsyninger.

I/S Nordforbrænding ejer og driver et affaldsfyret kraftvarmeværk og to gasfyrede varmecentraler, samt Hørsholm Fjernvarme.

Varmen i I/S Nordforbrændings område produceres ifølge det oplyste primært ved affaldsforbrænding og i mindre grad på de to gasfyrede kedler. For produktion af affaldsbaseret varme og distribution af denne varme set under ét har RAMBØLL oplyst, at over 80 % af omkostningerne i det her foreliggende tilfælde er "faste".

For Hørsholm Fjernvarme som køber af varme, er omkostningen til købet af varmen i sin natur en forbrugsafhængig omkostning.

Ifølge de af klager refererede oplysninger fra Hørsholm Fjernvarme har den faktiske fordeling af værkets samlede omkostninger i form af forbrugsafhængige omkostninger (køb af varme) og forbrugsuafhængige omkostninger (faste produktionsomkostninger, vedligehold, personale, administration m.v.) i årene op til takstomlægningen pr. 1. januar 2002 ikke været afspejlet i værkets tariff. Ifølge de refererede oplysninger ses der med takstomlægningen pr. 1. januar 2002 i det væsentligste at være tale om en omlægning af tariffen og ikke en ændring af omkostningsfordelingen hos Hørsholm Fjernvarme. Der er derved skabt en overensstemmelse mellem de for år 2002 faktisk budgetterede forbrugsuafhængige og forbrugsafhængige omkostninger og de indtægter, som værket i året forventer at modtage fra henholdsvis afregningen af de faste afgifter og forbrugsafregningen.

For fuldstændighedens skyld fremgår det af de refererede oplysninger, at Hørsholm Fjernvarmes indtægter fra de faste afgifter har ligget på mellem 16 % og 18 % af de samlede indtægter i perioden fra 1999 til udkast til regnskab for år 2001, mens de omkostninger, som den faste afgift skal dække, i samme periode har ligget på mellem 24 % og 30 % af de samlede omkostninger.

Gas- og Varmeprisudvalgets tilkendegivelse i cirkulæreskrivelse af 21. juli 1992 byggede videre på udvalgets anbefaling af, at fjernvarme blev afregnet hos forbrugerne efter et så kostægte princip som muligt. Kostægthedsprincippet skal give forbrugerne de rigtige prissignaler om, hvad det koster at levere varmen og kan handle herefter. Såfremt en uforholdsmæssig stor andel af om-

25. august 2003

J.nr.: 21-26

Eksp.nr.: 12395

DST

Side 7 af 10

kostningerne dækkes af den variable betaling, vil de enkelte forbrugers besparelser ved en forbrugsreduktion overstige værkets besparelser ved den lavere produktion, idet de faste omkostninger fortsat er til stede. Værket får derfor ikke dækket sine omkostninger og ved den efterfølgende prisfastsættelse må prisen til alle forbrugere hæves. Idet værkets faste omkostninger skal dækkes ud over at der er tale om samfundsøkonomisk ineffektivitet herved, vil dette muliggøre, at én gruppe forbrugere ved forbrugsreduktioner kan overvælte en række omkostninger på andre forbrugere, der ikke har haft mulighed for tilsvarende forbrugsreduktioner, hvilket er klart urimeligt.”

25. august 2003

J.nr.: 21-26

Eksp.nr.: 12395

DST

Side 8 af 10

Bemærkninger til Energitilsynets redegørelse

Ved brev af 20. juni 2002 meddelte Nordforbrænding I/S at man var enig i den argumentation og de konklusioner der fremgår af Energitilsynets redegørelse. Til yderligere belysning af sagen gjorde Nordforbrænding opmærksom på at Danske Fjernvarmeværkers Forening (DFF) i 2001 udsendte en statistik for fjernvarmepriser i Danmark som viser at den gennemsnitlige varmeudgift for et modelhus på 130 m² med et fjernvarmeforbrug på 18,1 MWh var 13.000 kr./år. Det samme modelhus opvarmet med naturgas lå på 14.000 kr./år og med oliefyr på 16.200 kr./år. Nordforbrænding I/S oplyste at DFF's modelhus beregnet med den gældende tarif i Hørsholm ligger på 12.345 kr./år.

Ved brev af 8. juli 2002 fremkom Grundejerforeningen Breeltegård med bemærkninger til Energitilsynets redegørelse. Grundejerforeningen anfører med henvisning til den af Energitilsynet refererede cirkulæreskrivelse af 21. juli 1992 fra Gas- og Varmeprisudvalget, at fjernvarmeforsyningen kan opkræve tarif for det målte forbrug, der kan give værket dækning for budgetterede omkostninger til bl.a. køb af varme og en del af de faste omkostninger samt at forsyningen kan opkræve en fast afgift der skal dække de resterende faste udgifter. Grundejerforeningen anfører at det således er forudsat at en del af de faste afgifter kan dækkes ved opkrævning af en forbrugsafhængig og variabel afgift.

Grundejerforeningen anfører videre at det fremgår af de regneeksempler der er fremlagt i sagen at forholdet mellem fast og variabel afgift ved den nye tarifstruktur varierer ganske betydeligt for de enkelte kunder, afhængig af blandt andet bebyggelsens karakter og energimæssige stand hvorfor de enkelte kunder reelt ikke bibringes en korrekt opfattelse af hvad varmen koster. Foreningen mener endvidere ikke at en nøje overensstemmelse mellem faste og variable omkostninger henholdsvis faste og variable afgifter ikke er meningsfuld allerede af den grund at omkostningsfordelingen er varierende fra år til år.

Grundejerforeningen fastholder at varmebetalingen med tarifændringen stiger så markant for en stor gruppes vedkommende at de faste udgifter vil udgøre den overvejende del af varmeregningen og at tarifændringen derfor ikke – i modsætning til den hidtidige tarif - motiverer til at søge varmemeforbruget reduceret.

Grundejerforeningen bemærker at det forhold at ikke alle kunder kan reducere varmemeforbruget ikke burde udelukke, at det er et anerkendelsesværdigt og sagligt hensyn at tilskynde kunderne til at sænke deres varmemeforbrug og at tarifændringen indebærer væsentlige skadevirkninger for en betydelig gruppe af fjernvarmemeforbrugere, som har disponeret i tillid til opretholdelsen af en generel og miljømæssig forsvarlig prispolitik til fremme af forbrugsbesparelser.

25. august 2003

J.nr.: 21-26

Eksp.nr.: 12395

DST

Retsgrundlaget

Af § 21, stk. 4, i varmemeforsyningsloven (lovbekendtgørelse nr. 772 af 24. juli 2000 med senere ændringer) fremgår følgende:

Side 9 af 10

”Stk. 4. Finder Energitilsynet, at tariffer, omkostningsfordeling eller andre betingelser er urimelige eller i strid med bestemmelserne i §§ 20, 20a eller 20b eller regler udstedt i henhold til loven, giver tilsynet, såfremt forholdet ikke gennem forhandling kan bringes til ophør, pålæg om ændring af tariffer, omkostningsfordeling eller betingelser.”

Energiklagenævnets bemærkninger

Varmemeforsyningsloven med tilhørende bekendtgørelser – herunder bekendtgørelse nr. 816 af 17. september 2001 om energispareaktiviteter i varmemeforsyningsvirksomheder - angiver ikke nærmere hvilke pris- eller tarifsystemer den enkelte varmemeforleverandør skal anvende over for forbrugerne ved dækningen af omkostningerne. Efter fast praksis må tilstræbes en kostægte tarifiering, således at varmemeforleverandørens faste omkostninger så vidt muligt dækkes af indtægter fra faste afgifter og tilsvarende, at leverandørens variable omkostninger dækkes af indtægter fra forbrugsafregning dvs. at omkostningerne som udgangspunkt dækkes ind gennem indtægter fra de led i tariffen, som de naturligt kan henføres til.

Nævnet har dog tiltrådt at maksimalt 80 % af det enkelte værks samlede omkostninger skal dækkes af forbrugsafregningen, og at den resterende del skal dækkes af en forbrugsuafhængig betaling. Nævnet har endvidere ved en afgørelse af 20. februar 2001 fundet at der foreligger en langvarig og fast administrativ praksis, hvorefter det ikke kan anses for urimeligt efter varmemeforsyningslovens § 21, stk. 4 at anvende etageareal i en bygning i grundlaget for fordelingen af varmemeforleverandørens omkostninger, med mindre der i det konkrete tilfælde foreligger omstændigheder der kan begrunde en fravigelse.

Nævnet lægger vægt på at det fremgår af sagen, at 30 % af Hørsholm Fjernvarmes afgifter er henført til dækning af faste omkostninger medens de resterende 70 % af afgifterne er henført til dækning af variable omkostninger, og at der med tarifomlægningen – i modsætning til ved den tidligere tarifiering - er skabt en overensstemmelse mellem de budgetterede forbrugsuafhængige og forbrugsafhængige omkostninger og de indtægter, som værket i året forventer at modtage fra henholdsvis afregningen af de faste afgifter og forbrugsafregningen. Da begrundelsen for tarifomlægningen i øvrigt må anses for saglig, da omlægningen er varslet, og da kunder som på grund af omlægningen får en stigning på mere end 10 % får tilbudt en overgangsordning, hvor der lægges loft over stigningen i 5 år, må Energiklagenævnet lægge til grund at tarifomlægningen ligger inden for rammerne af ovenfor nævnte praksis og ikke kan betegnes som urimelig i medfør af varmemforsyningsloven. Nævnet finder derfor ikke at have grundlag for at pålægge Hørsholm Fjernvarme at foretage en ændret og mere forbrugsafhængig tarifiering.

25. august 2003

J.nr.: 21-26

Eksp.nr.: 12395

DST

Side 10 af 10

Særligt med henvisning til overensstemmelsen mellem de budgetterede faktiske forbrugsuafhængige omkostninger og de forventede indtægter via de faste afgifter finder nævnet ikke at det af Grundejerforeningen Breeltegård anførte, herunder om stigninger i varmebetalingen for nye og velisolerede huse, kan medføre et andet resultat. Selv om der er betydelige forskelle de enkelte ejendomme imellem kan nævnet – da 70 % af værkets afgifter efter tarifomlægningen fortsat er henført til dækning af forbrugsafhængige omkostninger - i øvrigt ikke tiltræde klagerens bemærkninger om at tarifomlægningen vil medføre at tilskyndelsen til at maksimere de energibesparende foranstaltninger vil forsvinde både ved nybyggeri og ved efterisolering af den eksisterende boligmasse.

Energiklagenævnets afgørelse

Energitilsynets afgørelse af 11. marts 2002 stadfæstes.

Denne afgørelse er truffet i henhold til varmemforsyningslovens § 26, jf. lovbe-
kendtgørelse nr. 772 af 24. juli 2000 med senere ændringer.

Afgørelsen kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

P. N. V.

Jørgen Nørgaard
Nævnnsformand

/Dennis Sørensen
Fuldmægtig

25. august 2003

J.nr.: 21-26

Eksp.nr.: 12395

DST

Side 11 af 10

25. august 2003

J.nr.: 21-26

Eksp.nr.: 12395

DST

Side 12 af 10